

Jdou týdny, jdou

Helena Vondráčková

Sama bloudím ulicí,
když noc lampy rozsvěcí
a den šel spát.
Staré světlo zelené
hladí domy kamenné,
co smí si přát.

Jdou, jdou, týdny jdou.
A žádný z nich mi nevrátí
tvou větu s tajnou přísahou,
že máš mě rád.

Jdou, jdou, týdny jdou.
A nevrátí, co uchvátí.
A každé ráno s odvahou,
kam jdou, chci znát.

Sama snídám potají,
vím, jak slzy chutnají.
Jak žár a dým.
Čtu i dlouhé romány,
sny mám ledem protkány.
Kam jít, a s kým?
A s kým?

Jdou, jdou, týdny jdou.
A žádný z nich mi nevrátí
tvou větu s tajnou přísahou,
že máš mě rád.

Jdou, jdou, týdny jdou.
A nevrátí, co uchvátí.
A každé ráno s odvahou,
kam jdou, chci znát.

Jdou, jdou, týdny jdou.
Jdou, jdou, týdny jdou.
Jdou, jdou, týdny jdou.
A žádný z nich mi nevrátí
tvou větu s tajnou přísahou,
že máš mě rád.

Jdou, jdou, týdny jdou.
A nevrátí, co uchvátí.
A každé ráno s odvahou,
kam jdou, chci znát.

Jdou, jdou, týdny jdou.
A žádný z nich mi nevrátí
tvou větu s tajnou přísahou,
že máš mě rád.

Jdou, jdou, týdny jdou.
A nevrátí, co uchvátí.
A každé ráno s odvahou,
kam jdou, chci znát.

Tištěno z www.txp.cz

Sponzor: www.srovnovac.cz - šetříme na pojištění!